

[Halfdan Hendriksen.]

givende forsamling — der ligesom mangler noget. Rigsdagen, det er folketing og landsting, og folketinget er følgelig kun en del af rigsdagen.

Hvis man af mig uforståelige grunde ikke vil anvende navnet „rigsdagen“, der har mere end 100 års hævd i vor forfatning som omfattende både folketing og landsting, og ønsker noget nyt, kan „rigstinget“ eventuelt bruges som navnet på den lovgivende forsamling. Personlig foretrækker jeg det gode, hævdvundne navn „rigsdagen“. Vore udmærkede kolleger i det andet høje ting må vide, at det ikke er folketinget, der suverænt kan bestemme navnet på den lovgivende forsamling. Vi er også med, og jeg håber, jeg under den forestående udvalgsbehandling kan overbevise dette høje tings ærede medlemmer om rigtigheden af mine synspunkter på dette område, således at vi kan sende forslaget tilbage til folketinget med rigsdagsnavnet i stedet for folketingsnavnet. Det glæder mig, at jeg her er i overensstemmelse med det ærede medlem hr. Hans Hansen; jeg håber, at vi kan finde hinanden på dette område og forhåbentlig også på andre områder.

Jeg forbeholder mig i hvert fald at stille forslag i så henseende ved sagens anden behandling, men hvorfor ikke lade dette spørgsmål afgøre ved folkeafstemning ligesom valgretsaldere? Det ville dog være naturligt at lade vælgerne selv bestemme navnet på den lovgivende forsamling. Denne tanke stiller jeg med glæde til den højtærede statsministers disposition.

Jeg er glad over, at det forslag, der fra forskellig side under forhandlingerne i det andet høje ting blev gjort om at udvide medlemstallet i den lovgivende forsamling, faldt til jorden. 175 medlemmer plus to repræsentanter for Færøerne og to for Grønland må være tilstrækkeligt til at bestrebe lovgivningsarbejdet selv i et et-kammer.

Når jeg så til slut gør status op efter at have gennemgået det foreliggende forslags kredit- og debetside, finder jeg det rigtigst først at fremhæve, at det ikke er nogen al-

mindelig ansigtsløftning, der her er tale om. Forslaget medfører i virkeligheden en række gennemgribende ændringer i den bestående grundlov. Hvis forslaget vedtages ved den folkeafstemning, der skal finde sted i slutningen af maj, hvad jeg håber, vil vort lands politiske liv undergå store forandringer. Det må man gøre sig klart. Det er overmåde alvorlige spørgsmål, der her er tale om.

Efter nøje at have overvejet for og imod er jeg nået til den overbevisning, at selvom grundlovsforslaget ikke, som det foreligger, på alle punkter er i overensstemmelse med vore ønsker, lige så lidt som det på alle punkter er i overensstemmelse med andre partiers, må det billigvis indrømmes, at det for en række vigtige spørgsmåls vedkommende imødekommer vore synspunkter og set som en helhed efter vor opfattelse er bedre end den nuværende grundlov. På intet punkt forringer det borgernes rettigheder overfor staten, men styrker dem tværtimod på flere områder og giver en bedre beskyttelse af disse rettigheder end den gældende grundlov. I betragtning heraf og i betragtning af, at det af de grunde, jeg har anført, er nødvendigt at revidere grundloven, har mit parti kunnet tilslutte sig forslaget, som vi her i det høje landsting vil give vore stemmer, og jeg håber, at vælgerne vil gøre det samme på folkeafstemningsdagen.

P. N. Petersen (Røjlø): Det er mig en ære og en glæde, at jeg på mit partis vegne kan anbefale det foreliggende grundlovsforslag til velvillig behandling her i det høje landsting. Jeg er mig bevidst, at jeg er i nøje overensstemmelse med mit parti, når jeg siger, at det er vort inderlige ønske, at vi nu kan få et resultat af disse forhandlinger indenfor dette år, idet en kronisk forfatningsdiskussion ikke vil tjene noget nytting formål, og at det resultat, vi når frem til, også kan forsvares overfor de slægtled, der følger efter os.

Når dette er sagt, vil jeg dertil gerne føje, at det, jeg 'liøvrigt' har at sige, nærmest må stå for egen regning. Anderledes kan det